

kunde man befrygte, at de tre nordiske Lande vilde gaa hvert sin Vej, muligt slutte sig til forskellige Møntsystemer, hvorved der vilde komme en yderst uheldig Deling i Norden, og det har man fra alle Sider været bestemt paa, at man ikke vilde udsætte sig for.

Den anden Vej, man kunde gaa, var at blive enig om en Tillægsbestemmelse til Konventionen, hvorefter hvert Land skulde kunne udstede Skillemønt, som kun havde Gyldighed i det Land, hvori den var udstedt, altsaa ikke vilde medføre Indløsningspligt andetsteds. Norge, som har lidt mest under den bestaaende Tilstand, tog da Initiativet til Sammenkaldelse af en Conference i Kristiania i Oktober efter forudgaaende Samraad med de to andre Landes Regeringer, og fra Oktober til December har der været ført Forhandlinger om en Tillægskonvention. Der har været forskellige yderligere Forhandlinger nødvendige, idet Udkastet til de nye Mønter skulde godkendes i alle tre Lande, da man naturligvis ikke i noget af Landene kan være tjent med, at de nye Mønter, som kun skal have Gyldighed i det Land, hvori de er udstedt, blev saaledes, at de let kunde forveksles med Konventionsmønterne. Nu er imidlertid for et Par Dage siden Konventions-tillæget godkendt af den svenske Rigsdag, og da det ogsaa er godkendt eller staaer lige for sin Godkendelse i Norge, er Øjeblikket kommet til at forelægge det her.

Udkastet til Tillægsartikel indeholder egentlig kun to væsentlige Bestemmelser. Den første er, at det tillades at udstede disse Særmønter, som kun skal have Gyldighed i det Land, hvori de er udstedt, og den anden er indeholdt i § 4, som siger: „Skillemønt, præget i et af Rigerne i Henhold til Konventionen med Tillægsartikler, skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel i de andre Riger, naar 6 Maaneder er forløbet fra den Dag, da denne Tillægsartikel er traadt i Kraft.“ Under Forhandlingerne er der desuden opnaaet dette, at den svenske Regering har stillet i Udsigt, at naar Tillægsartiklen er blevet ratificeret, vil der i Sverige blive udstedt Forbud mod Import af norsk og dansk Skillemønt med Gyldighed senest fra den Dag, da norsk og dansk Skillemønt skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel i Sverige. Vi har søgt at komme et Skridt længere frem, idet vi har ønsket at faa fastsat en Frist, efter hvis Udløb Indløsningspligten bortfaldd, men dette har man i Sverige for Tiden ikke ment at kunne gaa ind paa. Dog kan der næres Haab om, at nye Forhandlinger om dette vil kunne

optages med nogen Udsigt til et heldigt Udfald, saaledes at vi kunde faa en Overenskomst med Sverige, hvorefter der i alt Fald om 2 Aar kunde blive gjort en Ende paa Indløsningspligten for de gamle Konventionsmønter. Men om dette kan naas eller ikke, kan der endnu ikke siges noget med Sikkerhed om. Udelukket er det ikke.

I Forbindelse dermed forelægges saa Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt, i Henhold til hvilken der kan udmøntes indenlandske danske Skillemønter, som kun er gangbare indenfor Rigets Grænser, nemlig Skillemønter, lydende paa 2 Kroner, 1 Krone, 50 Øre, 25 Øre, 10 Øre, 5 Øre, 2 Øre og 1 Øre. Der var i det oprindelige Konventionstillæg en Bestemmelse om, at der ogsaa kunde udmøntes 40 Øre Stykker. Her i Danmark har man hverken benyttet Retten til at udmønte 50 Øre Stykker eller 40 Øre Stykker, men der har undertiden rejst sig Røster for, at det kunde være hensigtsmæssigt, om vi fik 50 Øre Stykker. Derfor er de optaget her, hvorimod jeg ikke har ment, der var nogen Grund til at optage den tidligere Bestemmelse om 40 Øre Stykker, et Møntstykke, for hvilket der sikkert ikke vil være nogen Brug her.

I § 2 bestemmes det, at 2 Krone, 1 Krone og 50 Øre Stykkerne udpræges i en Legering af Kobber, Nikkel og Aluminium. Det er en Mønt, der vil komme til at se nogenlunde ud som de nye 1 og 2 Francs Stykker, som allerede i nogen Tid har været i Omløb i Frankrig. 25 Øre og 10 Øre Stykkerne udpræges i en Legering af Kobber og Nikkel, 5 Øre, 2 Øre og 1 Øre Stykkerne i en Legering af Kobber, Tin og Zink.

I § 3 er der nærmere angivet, hvilke Diametre Mønterne skal have, hvilke Bruttovægte og hvilken Sammensætning. Mønterne fra 25 Øre og nedefter bliver præget i noget større Format end de nuværende Konventionsmønter, for at det kan blive muligt at gennemhulle dem, hvilket har været i høj Grad ønsket som et sikkert Middel til at undgaa Forveksling. Det er en af de Ting, man fra svensk Side har lagt særlig Vægt paa. Afvigelserne over og under den rigtige Vægt er sat noget rigeligere end i den bestaaende Møntkonvention. Man har fundet dette ubetænkeligt, da Talen er om uædelt Metal, og saa snævre Grænser som de, der findes i Møntkonventionen, vilde, som det nærmere udvikles i Motiverne, fordyre Fremstillingen.

§§ 6 og 7 er i Overensstemmelse med den bestaaende Møntlov. — I § 8 siges der, at „Finansministeren bemyndiges til med præ-